

Mál nr. 421/2019

M og

V vegna frjálsrar ábyrgðartryggingar A

Ágreiningur um bótaskyldu vegna ammoníakleka.**Gögn.**

Málskot mótttekið 11.12.2019 ásamt fylgiskjöllum.

Bréf V dags. 04.02.2020.

Málsatvik.

Hinn 30. júlí 2019 lak ammoníak í umbúðageymslu M, sem er staðsett í húsnæði sem er samtengt húsnæði A. Varð töluvert tjón vegna þess. M telur að réttur til bóta úr ábyrgðartryggingu A sé til staðar vegna þessa en V hefur hafnað bótaskyldu. Byggir M á því að A beri ábyrgð á tjóninu þar sem starfsmaður þess hafi skrúfað frá röngum krana í andstöðu við verklagsreglur. Kraninn hafi verið bilaður og ekki hægt að skrúfa fyrir rennsli úr honum. Telur M að A hafi borið skylda til að sinna viðhaldi og að um sé að ræða saknæma vanrækslu á viðhaldsskyldum, en A hafi verið með starfsemi í húsnæðinu í tuttugu ár. Hefði A með réttu átt að hafa fjarlægð kranann, ekki síst þar sem ammoníak sé hættulegt efni, og sé því ljóst að lítið sem ekkert eftirlit hafi verið með búnaði fasteignarinnar í þau ár sem A hafi haft starfsemi þar. Sé fráleitt að varpa ábyrgð á tjóninu á M, sem hafi ekki haft starfsemi í þessum hluta fasteignarinnar í tuttugu ár.

Í bréfi sínu til nefndarinnar lýsir V atvikum svo að starfsmaður A hafi skrúfað frá röngum krana sem hafi verið staðsettur um tíu sentimetra frá þeim krana sem hafi átt að skrúfa frá. Við það hafi ammoníak lekið yfir í umbúðageymslu M. Lögnin sem umræddur krani hafi verið tengdur við hafi verið rifin í sundur af hálfu M og lokað hafi verið fyrir lögnina í húsnæði A. Af hálfu M hafi hins vegar ekki verið gengið þannig frá lögninni að engin hættu væri á leka. Nokkur atriði hafi því valdið því að tjón varð, þ.e. að ekki hafi verið gengið frá lögninni í húsnæði M, að kraninn hafi reynst bilaður enda verið óhreyfður í tuttugu ár og að skrúfað hafi verið frá röngum krana. V geti ekki fallist á að það felist saknæm háttsemi í því að hafa skrúfað frá röngum krana. Hin saknæma háttsemi sem leiddi til tjóns hafi falist í því að ekki hafi verið gengið frá lögninni með forsvaranlegum hætti, en auðvelt hefði verið að loka umræddu röri eða sjóða það saman. Þar sem sá hluti lagnarinnar hafi verið í húsnæði M hafi það ekki verið á forræði A að grípa til slíkra aðgerða. Þá verði það ekki metið A til sakar að kraninn hafi reynst bilaður enda hafi hann ekki verið í notkun né haft neinn tilgang fyrir starfsemi A. V hafnar því bótaskyldu.

Álit:

Bótaskylda úr frjálsri ábyrgðartryggingu A er háð því að A beri skaðabótaábyrgð á tjóni M. Þannig þarf tjón M að vera rakið til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu A eða aðila sem það ber ábyrgð á. Jafnframt þarf umrætt tjón að vera sennileg afleiðing hinnar saknæmu háttsemi. Fallist er á það með M að með því að skrúfa frá umræddum krana, sem samkvæmt gögnum málsins virðist ekki hafa verið í notkun í nær tuttugu ár, hafi starfsmaður A sýnt af sér saknæmt gáleysi. Hins vegar þarf skilyrðinu um sennilega afleiðingu einnig að vera fullnægt. Af gögnum málsins má ráða að um hafi verið að ræða krana sem ekki hafði verið í notkun í um tuttugu ár. Þá verður jafnframt ráðið af gögnum málsins að lögnin sem hann var tengdur við hafi verið rifin frá og því lokað fyrir lögnina í húsnæði A. Af einhverjum ástæðum var svo ekki gengið frá lögninni með sama hætti í húsnæði M og því leiddi það að skrúfað var frá krananum til leka með tilheyrandi tjóni í húsnæði þess. Með hliðsjón af því að kraninn þjónaði engum tilgangi í húsnæði A, og virðist ekki hafa leitt til rennslis af neinu tagi í húsnæði þess, verður að hafna því að tjónið sem M varð fyrir hafi verið sennileg afleiðing þess að skrúfað var frá krananum. Er bótaskylda þar af leiðandi hafnað.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 2. apríl 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson, lögm..

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.